

[Klm Behnke]

lokalradiostation. Radiostationen hedder Radio 100,6, frit oversat, og det er en lokalradio, der sender 24 timer i døgnet. Der bringes 6 minutters reklame hver time, altså svarende til 10 pct. af sendefluden.

Denne lokalradio ejes af et konsortium af erhvervsvirksomheder, og den er i stand til hver måned – jeg undersøgte det, for i første omgang syntes jeg, det lød lidt for fantastisk, men det er rent faktisk hver måned – til sin ejerkreds at aflevere et overskud på 12 mio. D-mark.

Det er en lokalradio i Berlin. Jeg ved godt, at man i Berlin med mange, mange flere indbyggere end i nogen danske byer selvfølgelig har et langt større potentiale. Men på grund af Berlins historiske udvikling har det været og er det fortsat i dag kun ca. 900.000 mennesker, der kan lytte til den pågældende station, altså et potentiale, der svarer til en by som København. Ikke desto mindre er man i stand til med denne lokalradiostation at hjemtage så flot og fornemt et provenu.

Jeg har fået henvendelser fra Fællesrådet for Elektroniske Medier, og det er de henvendelser, der har foranlediget dette lovforslag.

Som vi gør opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, skulle der ikke være nogen lovgivning på dette område, hvis det stod til Fremskridtspartiet. Vi mener grundlæggende, at det ikke vedrører lovgivere eller politikere at tage stilling til, hvor mange reklamer der skal sendes i en lokalradio, akkurat på samme måde som Folketinget heller ikke bestemmer, hvor mange reklamer der skal være i lokalavisen Aarhus Onsdag eller Søndagsavisen eller andre skrevne og trykte medier. Der er ingen regler. Der må man udsende aviser med reklamer fra første til sidste side.

Men når det gælder radio, og når det gælder tv, kommer den store statskontrollerende hånd og vil ind at regulere markedet. Stod det til Fremskridtspartiet, havde vi ingen problemer med at give samme frihedsgrad, som man har for de trykte medier. Men vi ved godt, at samtlige andre partier her i Folketinget, måske på nær et enkelt, nemlig CD, vil være imod. Derfor tog vi udgangspunkt i de bemærkninger og de undersøgelser, branchen selv har lavet, nemlig Fællesrådet for Elektroniske Medier. Forslaget er både indholdsmæssigt og argumentationsmæssigt bygget op om det, bran-

chen selv har vurderet som realistisk, og hvad der er behov for. Alle er tilsyneladende enige om, at der er problemer, særlig med de lokale tv-stationer. Og hvem er vel nærmere til at vide, hvad der skal til for at løse problemerne, end den brancheorganisation, der repræsenterer de pågældende?

Derfor er de forslag til ændringer af reklametiderne både for lokalradio og for lokal-tv direkte kopieret fra brancheorganisationen. For som sagt er det vores vurdering, at den må være nærmest til at vide, hvilke behov der er.

Ministeren siger, at det ikke kan nytte noget, at man tager dette ud af sammenhængen. Sådant var bemærkningerne også i 1988; det var ganske vist en anden minister dengang. Men havde det ikke været for Fremskridtspartiet, var der næppe blevet indført reklamer i lokalradio i 1988. Det var udelukkende, fordi vi blev ved med at presse på. Der var oven i købet en aftale om, at der også skulle indføres reklamer i lokal-tv. Den aftale overholdt man ikke, og først med halve og hele års forsinkelser kom man i gang i 1989 med reklamer i lokal-tv.

Det med, at man ikke vil tage tingene ud af deres sammenhæng, har vi hørt før, og hver gang har vi været nødt til at sige, at det ikke kan nytte noget, at lokalradio- og lokal-tv-stationer i det ganske land skal dø, imens vi herinde finder ud af, om vi nu kan få lavet et forslag i den ene eller den anden folketingssamling.

Jeg er også nødt til at understrege, at de problemer, man oplever ude omkring på de lokale stationer, er problemer, som er ganske alvorlige.

Jeg har været nødt til i lovforslagets bemærkninger at anføre, at vi ikke her tager stilling til Koda- og Gramex-spørgsmålet, for jeg havde en klar fornemmelse af, at kommunikationsministeren og kulturministeren agtede at finde en løsning på det. Jeg har forstået, at det er juridisk meget kompliceret at finde ud af, hvad man gør ved det.

Dette forslag giver mulighed for, at de lokale radio- og tv-stationer i det mindste får nogle flere penge, så de kan betale de kæmperegninger, der kommer fra Koda og Gramex, og dermed får mulighed for at overleve.

Hvad siger man så til det? Det konservative Folkeparti indleder med at sige, at man må tage afstand fra lovforslaget. Jeg havde da ikke